

Dele af Byggeforetagendet i Diebhu og holde Kontrol dermed, og det er dette, Vædringsforlaget under Nr. 90 angaar. — Vædringsforlaget under Nr. 92 til § 70 tilfigter at fremfalde en lidt hurtigere Forretningsgang ved Bygningsautoriteterne, end det hidtil har været Tilfældet. Der er jo nemlig ofte fremkommet den Anse mod dem, og, tør jeg nok sige, mange Gange med Grund, at de Andragender, der ere indsendte dertil, og de Tegninger, som ere indsendte til Approbation, ligge temmelig længe hen, inden de blive færdige. Som bekendt, er Tid jo Penge, og er den det for Nogen, saa tror jeg det kan siges med fuld Vished og Begrundelse, at den er det for de Fleste, der paatage sig at være Bygherrer. Mit Vædringsforlag er et Forsøg i Retning af at fremfalde noget hurtigere Svar end hidtil. At Forsøget gaar usigtigt i den rigtige Retning, kan jeg jo ikke med Bestemthed paavise. Hvis der fra anden Side til Bide Behandling eller andet Sted skulde fremkomme Noget, som jeg maa anse for endnu bedre, er det derfor en Selvfølge, at jeg retter mig derefter, men i Forhold til Forslaget og til, hvad vi allerede have set, tror jeg nok, det maa anses for at være ikke blot en Bestræbelse i den Retning, men ogsaa en virkelig Forbedring. Maaſte jeg med det Samme maa gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Flertalsforlaget om at indføre et Kontor. Dette er Noget, jeg ikke kan tiltræde, men maa fraraade. Allerede dette, at der i Spidsen for Bygningsvæsenet skal sættes et Kontor, er jo i og for sig noget Nyt. Hidtil have vi jo som Bygningsautoriteter haft Bygningsinspektøren og andre Embeds- og Bestillingsmænd af forskjellig Navn, men saaledes at stille et Kontor op til at være den første Autoritet er noget Nyt. Dette er jo imidlertid Noget, det mindre kommer an paa. Det, det derimod særlig kommer an paa, er dette: Kan man forvente, at de Byggende der ville føle sig bedre hjemme og egentlig høre Fordel deraf? Efter den Smule Erfaring, jeg har, maa jeg bevare det med et absolut Nei. Jeg føler mig overbevist om, at de Byggende, som sædvanlig ere jævne Borgere, ville føle sig meget bedre hjemme hos og meget hellere ville søge til Bygningsinspektøren end til dette nye Kontor, der er et større bureaukratisk Kontor, og hvort mange Kontorbetjente bevæge sig omkring. De ville vistnok, hvis et saadant skulde blive indrettet, gjentagne Gange ønske sig tilbage til deres gamle Hjem, de gamle Steder hos Bygningsinspektøren, hvis Smødekommenhed saa godt som aldrig eller i alt Fald meget

sjældent har fornegtet sig. Dernæst er det da ogsaa uomstadeligt, at de Vedkommende ville faae betydelig længere til dette Byggekontor end til Bygningsinspektørens Kontor, der jo ere fordelte omkring i forskjellige Kredse i Kjøbenhavn. Ogsaa deri ligger der jo en lille Grund til ikke at gaa ind derpaa, men hvad der for mig er Hovedsagen er dette, at jeg nødig vil være med til at paanøde Folk et Gode, som Ingen har ønsket, og det vil jo ske her for Kjøbenhavns Vedkommende, naar vi ville paanøde dem et saadant større Kontor. Det er ikke forlangt, saa vidt jeg veed, af Nogen, og det er saa meget mindre berettiget at paanøde Nogen dette formentlige Gode, naar der dertil er knyttet dette, at det medfører betydelig større Bekostning, og dette er Tilfældet her. Dette større bureaukratiske Kontor — saaledes tror jeg nok, det kan betegnes — vil selvfølgelig medføre betydelig forøgede Udgifter. Det synes derfor mærkverdigt fra vor Side at ville paanøde Kjøbenhavns Kommune Noget, som man ikke har forlangt, Noget, som vi betragte som et Gode, men den ikke, Noget, hvorom der i alt Fald er stor Tvivl. Jeg formener og tør paatage mig at konstatere, at der selv fra de Byggenes Standpunkt er nogen Tvivl derom, saa vidt jeg kjender til Forholdene, er der endog overveiende Modstand derimod. Det synes derfor ganske besynderligt at vedtage dette. Da jeg nu imidlertid antager, at det er erkjendt, at der bør gjøres Noget med Hensyn til Bygningsforholdet, skal jeg anbefale det høie Thing at stemme for Mindretallets Forslag.

Justitsministeren (Melleman):

Det er allerede flere Gange under denne Behandling bemærket, hvad ogsaa Enhver kan sige sig selv, at et saadant Arbejde som en Byggelov nødvendig maa føre til at forsøge paa at stille nogenlunde Ret og Skjel mellem de forskjellige Interesser, der ved en saadan Veilighed maa komme i Betragtning. Der staar jo paa den ene Side Grundeierens Interesser, deres Eiendomsret og den Ret, de have til at benytte deres Eiendom, og paa den anden Side de Hensyn, der kræves, for det Første af Hygieinen, dernæst ogsaa Brandhensyn og endelig for en ikke ringe Del Skjønhedshensyn; naturligvis staar ved Siden af alle disse Hensyn Soliditetshensyn, men det er vel Alle enige om, maa tilfredsstilles. Det gjælder altsaa om at stille disse Interesser imellem. Det er jo klart, at naar man ene og alene vil heste Diet f. Ex. paa de hygieiniske Interesser, kan man komme overmaade langt, men saa vil man kunne